

„Men ogsaa paa Aarets sidste Dag gjorde Døden sin Høst indenfor Folketingets Rækker, idet Harald Jensen pludselig blev revet bort, kun 40 Aar gammel. Kort før Juleferien stod Harald Jensen i dette Ting som Ordfører ved Behandlingen af Forslag til Lov om Aktieselskaber. Der var sikkert ingen, der ventede, at denne tilsyneladende raske Mand i den unge Alder skulde gaa bort saa hurtigt, som Tilfældet blev. Nytaarsaften kom han hjem fra sit Arbejde i Oplysningsforbundet, og to Timer efter var han død. Meddelelsen om dette Dødsfald vakte Sorg i Tusinder af Hjemlandet over, thi Harald Jensen havde fra sin tidlige Ungdom

deltaget i det politiske Agitations- og Organisationsarbejde. Han var kendt hele Landet over, og da Socialdemokratiet i 1923 paabegyndte sin storstilede Oplysningsvirksomhed, var han den selvskrevne Leder af dette Arbejde. Det var en Kæmpeopgave, der her blev lagt paa ham, men han forstod at magte den og udførte sit Hverv paa en saadan Maade, at det vakte almindelig Anerkendelse i alle Kredse. Men foruden denne store Virksomhed fik han alligevel Tid til at fortsætte sit politiske Arbejde, og selv om han kun i faa Aar var Medlem af dette Ting, var det dog tilstrækkelig længe til at vise, at han ogsaa her var i Stand til at fylde sin Plads, han veg ikke tilbage for Arbejdet. Det, der blev paalagt ham, tog han op til en grundig Undersøgelse, og med den store Flid, han var i Besiddelse af, formaaede han at arbejde sig gennem det sværeste Stof. Naar han tog Ordet i dette Ting, var han altid sikker paa at have en betydelig Tilhørerkreds blandt Tingets Medlemmer, thi selv om hans Taler altid var formede jævnt og roligt. saaledes som hele hans Væsen nu en Gang var, vidste man, at han paa Grund af sin Dygtighed, Flid og store Indsigt altid var i